

FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!

Vol verwachting Advent en Kerstmis 2024

december 2024

P. 3
Brand in de kerk
van Asten?

P. 4
Het succes van de
Alphacursus

P. 8
Rooster
kerstvieringen

P. 10
Het verhaal achter
de adventskrans

Wachten, waken en wensen

Pastoor Sacha Steijaert

Begin november hoorde ik op de radio de kersthit *All I want for Christmas is you* van Mariah Carey. “Dat is tamelijk op tijd”, dacht ik. Het lijkt elk jaar gekker te worden. We springen van begin november direct naar eind december. Van Allerzielen naar Kerstmis. Daartussen gebeurt kennelijk heel weinig. Dat heeft ook zijn weerslag op ons, katholieke gelovigen. Wij wonen, leven en werken in het hier-en-nu. En dat moet ook, we moeten niet zweven. Maar toch moeten we ook voorkomen dat we te makkelijk meegaan in het springen van hoogtepunt naar hoogtepunt. Een bergbeklimmer gaat nooit van bergtop naar bergtop. Daar zit een hele weg tussen: afdalen, uitblazen, voorbereiden en opklimmen naar de volgende piek. In het geestelijk leven is dat ook zo. De Amerikaanse bisschop Robert Barron zegt altijd: “Een ziel wil langzaam, wil de tijd nemen.” Onze kerkelijke kalender is zo mooi opgebouwd. We gaan inderdaad van hoogtepunt naar hoogtepunt. Maar daartussen is er tijd voor afdalen, uitblazen, voorbereiden en opklimmen. Kerstmis is niet zomaar een doel in december, iets waar we op mikken. Het is het hoogtepunt van een geestelijke reis. Deze reis is de adventstijd, die begint op de zondag na het hoogfeest van Christus Koning, dit jaar op 1 december. Het is een tijd van voorbereiding op en uitzien naar de geboorte van Jezus Christus. Dat mag een dankbare en vreugdevolle tijd zijn. Een professor op het seminarie gaf ons vroeger drie woorden die kunnen

helpen bij een vruchtbare adventstijd: wachten, waken en wensen. Vergelijk het met een moeder in verwachting. We wachten op Gods komende aanwezigheid in de wereld. We vertrouwen erop dat God werkelijk een plan heeft met de mensheid en met ieder van ons. Daarom wachten we met een hoop in ons hart. Verder mogen we ook waken. Een aanstaande moeder is waakzaam en vermijdt alles wat schadelijk kan zijn voor het kind. Dit geldt ook voor ons. Hoe leid ik mijn leven? Wat kan beter? De komst van de Heer is vruchtbaarder als wij ons leven ook bewust meer afstemmen op een leven met Jezus. Als laatste mogen we ook wensen. Een moeder hoopt op een voorspoedige bevalling en heeft wensen voor de toekomst van haar kind. Als wij vertrouwen op Gods zorg, dan mogen we ook wensen en hopen dat het goede mag gebeuren. We mogen onszelf vernieuwen in adventstijd. De kleur van de Advent is paars. Onder andere de kleur van ingetogenheid en zelfreflectie: ben ik klaar om Kerstmis echt als een feest te vieren? Wat kan ik veranderen? De woorden wachten, waken en wensen kunnen dienen als een leidraad om te groeien in dankbaarheid, vertrouwen en hoop. Als we zo vernieuwd de kersttijd binnengaan, dan wordt Kerstmis ook echt een feest.

Een goede adventtijd toegewenst
en een zalig Kerstmis,
Pastoor Steijaert

COLOFON

JAARGANG 3 - NR 2 | DECEMBER 2024
FRANCISCUS is het parochieblad
van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 17 januari aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:
Canva Dream Lab.

Redactie:
Luuk van den Einden Arnold Spijker
Patricia Willems Pastor Stefan Schevers

Contact:
parochieblad@rkfranciscus.nl

Foto: pastor Stefan Schevers

De kerk in brand?

Op dinsdag 15 oktober rukte de brandweer met zwaar materieel uit naar de kerk van Asten. Stond de 'kathedraal van de Peel' in lichterlaaie? Gelukkig niet! De brandweer hield die avond een oefening rondom de kerktoren. De culturele schoonheid van de kerk werd aan alle kanten beschermd door redders die voor haar door het vuur gaan. Het is overigens niet de eerste keer dat de brandweer een oefening houdt in een gebouw van de parochie. Zo werd er in 2018 geoefend in en rondom de pastorie in Someren.

De redactie zoekt jou!

In het parochieblad willen we zo veel mogelijk laten zien van wat er speelt in onze parochie. De redactie heeft al veel mooie artikelen mogen schrijven over alle energieke, hoopvolle initiatieven in de gemeenschap. Maar we merken ook dat we verhalen moeten laten liggen, omdat ons team te klein is om overal bij te zijn. Daar willen we graag verandering in brengen - met jouw hulp!

De redactie is op zoek naar mensen die het leuk zouden vinden om voor het parochieblad te schrijven.

Schrijvervaring is niet nodig, enthousiasme is het belangrijkste. We maken vijf of zes bladen per jaar en vergaderen eens in de twee maanden.

Interesse? Laat het ons weten via parochieblad@rkfranciscus.nl!

Somerens Lust 150 jaar

Deze herfst vierde muziekvereniging Somerens Lust een bijzonder jubileum. Op 14 september 1874 werd de groep opgericht. Die mijlpaal werd op indrukwekkende wijze gevierd met een jubileumconcert. *Wij zijn muziek* werd op 8 en 9 november in de Lambertuskerk opgevoerd. In de uitverkochte kerk werd het verleden van de vereniging met muziek, licht en projecties prachtig in beeld gebracht.

Aanstaande vormelingen in de startblokken

Op 2 december hebben aanstaande vormelingen en hun ouders uitleg gekregen over het vormseltraject in de parochie. Dat gebeurde op de informatieavond in 't Kwartier. De jongeren zullen op 27 juni 2025 het sacrament van het vormsel ontvangen in een centrale viering. Vormselheer is

deken Eric Seidel, pastor Schevers zal hem assisteren.

Gerarduskalender weer verkrijgbaar

Ook dit jaar is hij weer te koop: de Gerarduskalender! Elke dag een wijze boodschap met ook een verwijzing naar de lezing van de dag. Gezellig in iedere keuken, op kantoor of op het nachtkastje. De kalender past onder elke kerstboom! Wilt u deze direct bestellen, dan kan dat via:

www.kloosterwitem.nl/bestelgerarduskalender

Onder andere vanwege het overlijden van een van de lokale verkopers wordt momenteel nagedacht over manieren om de kalender lokaal te verspreiden.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl

Geraakt door de Alphacursus 'Je haalt er zoveel voldoening uit'

Tekst en beeld: pastor Stefan Schevers

Dit jaar ging in onze parochie de Alphacursus van start. Deelnemers kunnen daarbij in een aangename huiskamersetting aan de slag met hun eigen geloofsvragen. Deze eerste editie mag al een succes genoemd worden: dat ziet niet alleen de parochie, maar dat vinden ook de deelnemers zelf.

De Alphacursus begint bij de zoektocht van mensen zelf. De gastvrije maaltijd staat voorop. De toon is nooit belerend. Alpha begint daar waar mensen zelf staan. Tijdens de Alphacursus leren deelnemers vanuit een actieve houding na te denken over geloof: hoe kan je nou geloven dat God bestaat als je dat nog niet ervaren hebt?

Christa Haazen uit Asten:

“Ik was helemaal niet bekend met Alpha. In het begin vond ik het lastig, maar ik begin me steeds meer thuis te voelen in het project.”

Geloof wordt door heel wat deelnemers ervaren als een sprong in het diepe. Want God geeft niet altijd oplossingen, maar wel mogelijkheden. Als we ons daarvan bewust worden, leren we gaandeweg ervaren dat God je leven kan leiden en je nodig heeft.

We mogen voor elkaar een spiegel worden. Dat is een wijze waarop God mensen raad wil geven. Maar ook mogen we de heilige Schrift persoonlijk leren ervaren als een weg naar geluk. Sommigen zeggen dat ze op de Alphacursus ook God van dichterbij leren ervaren.

Levende relatie

Natuurlijk leren we dan ook elkaar kennen. Samen eten we in een prachtige pastorie met vrijwilligers die werkelijk hun best doen om sfeer te scheppen. Die gastvrije sfeer verbindt, scheidt vertrouwen en verdiept relaties. Na de maaltijd en een inspirerende impuls gaan we uiteen in deelgroepen. Ook dan staat de eigen zoektocht centraal. Het Godsgeheim leren we gaandeweg ervaren als een levende relatie. Dat betekent ook eerlijk naar jezelf kijken en beseffen dat er een stuk leegte mag zijn of dat er een rode draad is in het leven. Niemand wil er in wezen alleen voor staan.

Yvonne Berkers uit Asten:

“Alpha is een inspirerende, verbindende geloofscursus voor alle leeftijden. Het zet je aan tot nadenken, geeft nieuwe inzichten en verandert je levenshouding heel positief. Tevens geeft het kracht.”

Bij de Alphacursus leren we vooruit te lopen op een levende Kerk in de familiale verbondenheid die zichtbaar mag worden in onze gewone parochieactiviteiten. Zo zei een deelnemer: “De Alphacursus heeft mijn zelfbeeld veranderd. Ik wil luisteren naar God, die mij het beste kent. En daarmee wil ik later ook actief worden en verantwoordelijkheid op me nemen vanuit mijn talent. Maar waar ligt dat talent?” En onlangs zei een deelnemer: “Ik ervaar een grote vreugde, de hele week. Het kost tijd, maar je haalt er zoveel voldoening uit.” Dus door de Alphacursus krijgt onze gemeenschap een vitaal en nieuw gezicht!

Marjolein Breedveld (33) uit Mierlo:

“We zijn iedere dag met zoveel ‘onbelangrijke vragen’ bezig. Wat doe ik aan, wat voor weer wordt het vandaag? De Alphacursus biedt mij een plek waar ik eens bezig mag zijn met de ‘belangrijke vragen’ van het leven. Hoe moet ik eigenlijk bidden? Is er meer? Wie is Jezus? Samen hierover kletsen onder het genot van een heerlijk avondmaal. Een plek waar ik mooie mensen ontmoet en antwoorden vind. Ik herken hier de verdieping in mijn geloof, dat ik verder ontdek. De Alphacursus is dus een superleerzame, leuke en rijke ervaring!”

De adventsrups

pastor Stefan Schevers

Het leven is een ontdekkingsreis op weg naar het licht van Kerst. Bij de Alphacursus werd een verhaal voorgedragen over de nieuwsgierigheid van een rups die zijn wereld verkent en uiteindelijk nieuwe vrienden maakt. Rups Helder ontmoette Rups Kleurrijk. Leven betekent het avontuur van een zoektocht naar betekenis en vriendschap. Naarmate Helder meer leert over de wereld om hem heen, groeit zijn verlangen naar iets meer dan alleen het dagelijkse leven. De relatie tussen Helder en Kleurrijk laat zien hoe belangrijk het is om verbinding te maken met anderen. Opeens horen ze ergens boven hen een avontuurlijke stem: “Doe zoals ik, en jullie worden prachtige vlinders. Ik wacht op jullie.” Vol verbazing kijken ze naar de cocon. Helder zegt niets meer. “Wil jij een vlinder worden, Kleurrijk? Ik, ik weet het oprecht niet. Het is zo toch ook fijn?” “Doe maar gewoon”, zegt Kleurrijk, “dan ben je mooi genoeg.” Maar er klinkt een engelachtige stem van boven: “Ja, maar bedenk dat als je een vlinder bent, je vliegen kunt. Dan zie je veel meer en dan kunnen jullie sneller richting het Kerstfeest bewegen!”

Verandering

“Zullen we dan de boom eens in klimmen, dan kunnen we de cocon eens goed bekijken.” Samen kruipen ze de boom in, tot vlakbij de cocon. Doodstil hangt de cocon nu aan de boomtak. “Ja, maar dat ga ik niet doen”, fluistert Kleurrijk, “zo gevangen zitten. En je bent in die cocon zo ontzettend alleen!”

“Ik ga het proberen”, zegt Helder. “Kom Kleurrijk, dan gaan we samen.” Helder gaat aan de boomtak hangen, net zoals hij dat gezien had van de grijze rups. En hij begint te spinnen. Helder zegt: “Kleurrijk, ik kan het! Kijk! Als ik het in mij heb om een cocon te maken, dan kan ik misschien ook wel in een vlinder veranderen. Kleurrijk, kom!” Maar het geluid sterft weg! In de ogen van Kleurrijk blinken tranen. Haar vriend hoort haar niet meer. Ze is helemaal alleen.

Foto: Joshua J. Cotten - Unsplash

Hoe groeien we in het licht van het kerstkind uit tot wie we zijn? Zelfs Scrooge, de vrek uit het kerstverhaal van Charles Dickens, wordt uiteindelijk vrediger als hij zichzelf opnieuw ontdekt in relatie met anderen die durven bidden: “Onze Vader...”. Een verandering kan eng zijn. Toch is ze essentieel voor ontwikkeling. Kruis en kribbe zijn uit hetzelfde hout gesneden. De rups ontdekt eerst dat ‘ie kan spinnen. We groeien niet met te grote stappen. Zelfreflectie en geloof zijn een weg om je te laten transformeren, om je ware potentieel te ontdekken. In het goddelijk licht van het kerstkind kan het zomaar gebeuren dat de angst voor het onbekende verdreven wordt. Ook de gedachte dat we misschien eerst een beetje te moeten sterven, leren we loslaten om vanbinnen nieuw te zijn. Dat mag op de eigen levensweg gaandeweg als geheim ontdekt worden. Moge het adventslicht steeds meer inzicht brengen. Want dan ervaar je dat het beperkte en comfortabele leven een stukje kan worden opgegeven om iets groters! Jouw bestemming is om Gods dromen in je hart op het spoor te komen in die stille stem van boven.

ROOSTER KERSTACTIVITEITEN

Wanneer?	Hoe laat?	Waar?	Wat?
Zaterdag 14/12	15:00	Someren	Kerstconcert
Dinsdag 17/12	16:00	Asten (De Lisse)	Gebedsviering
Vrijdag 20/12	14:30	Someren	Woord- en gebedsviering
Vrijdag 20/12	19:00	Asten (Jan van Hoek)	Woord- en gebedsviering
Zaterdag 21/12	20:00	Asten	Kerstconcert
Zaterdag 21/12	20:00	Heusden	Kerstconcert
Dinsdag 24/12	17:30	Someren	Woord- en gebedsviering
Dinsdag 24/12	17:30	Asten	Woord- en gebedsviering
Dinsdag 24/12	18:30	Heusden	Woord- en gebedsviering
Dinsdag 24/12	19:00	Ommel	Eucharistieviering
Dinsdag 24/12	20:00	Lierop	Eucharistieviering
Dinsdag 24/12	20:00	Heusden	Woord- en gebedsviering
Dinsdag 24/12	21:00	Someren	Eucharistieviering
Dinsdag 24/12	22:00	Asten	Eucharistieviering
Woensdag 25/12	09:00	Heusden	Eucharistieviering
Woensdag 25/12	09:30	Someren	Eucharistieviering
Woensdag 25/12	11:00	Lierop	Eucharistieviering
Woensdag 25/12	11:00	Asten	Eucharistieviering
Donderdag 26/12	09:30	Ommel	Eucharistieviering
Donderdag 26/12	09:30	Someren	Eucharistieviering
Donderdag 26/12	11:00	Asten	Eucharistieviering

Bijzonderheden?

Wie?

Muziek?

Somerens Dameskoor &
Mannenkoor de Nachtegaal

Kerstviering Pastor Schevers

Kerstviering Sonnehove Pastoor Steijaert

Kerstviering AGV Asten Pastor Schevers

Jong Nederland

Harmonie St. Antonius Heusden

Kinderkerstviering Pastor Schevers

Quintessens

Kinderkerstviering Pastoor Steijaert

Jong Nederland

Kerstavond Werkgroep

Kerstavond Pastor Schevers

Ceciliakoор/Jan Peters

Kerstavond Pastoor Steijaert

A Capella

Kerstavond Werkgroep

Kerstavond Pastor Schevers

Lambertuskoор

Kerstavond Pastoor Steijaert

Franciscuskoор

Kerstdag Pastoor Steijaert

Antoniuskoор/Jo Venner

Kerstdag Pastor Schevers

Jozef Pauluskoор

Kerstdag Pastor Schevers

A Capella

Kerstdag Pastoor Steijaert

Franciscuskoор

Feestdag heilige Stefanus Pastor Schevers

Ceciliakoор/Jan Peters

Feestdag heilige Stefanus Pastoor Steijaert

Mannenkoор de Nachtegaal

Feestdag heilige Stefanus Pastoor Steijaert

Astens Mannenkoор

Foto: Siris

Met lichtjes aftellen tot het licht van Kerstmis

Luuk van den Einden

Onze parochie is geen eilandje, maar onderdeel van de wereldkerk. Deze rubriek plaatst lokale begrippen in perspectief tegenover de wereldkerk. In deze aflevering: de adventskaarsen in onze kerken.

Als u de afgelopen zondag of zondagen naar een viering in een van de kerken geweest bent, is de kans groot dat u er minstens één hebt zien branden. De Advent is begonnen, en dat betekent dat de adventskaarsen weer hun intrede in de kerken van de parochie hebben gedaan. Op elke van de vier zondagen van de Advent wordt telkens een kaars van de adventskrans extra aangestoken, tot op de vierde adventszondag – de zondag voor Kerstmis – alle vier de kaarsen branden. Zo maakt de komst van steeds meer licht duidelijk dat het hoop brengende kerstkind in aantocht is.

Doornenkroon

Het aftellen met kaarsen op weg naar Kerstmis is eeuwenoud. De oorsprong van dat gebruik is niet te achterhalen, maar de traditie van de adventskrans waarschijnlijk wel. Dat idee wordt toegeschreven aan de Duitser Johann Hinrich Wichern, een lutherse dominee die met arme kinderen werkte. Hij ontwierp een

wagenwiel met kaarsen erop om de kinderen te leren wanneer Kerstmis begint. Later bouwde hij zijn idee verder uit en verving hij het wiel door een krans van dennentakken, als verwijzing naar de doornenkroon die Jezus bij zijn kruisiging droeg. De adventskrans sloeg aanvankelijk vooral aan onder protestantse christenen; vanaf 1920 begonnen ook katholieken de adventskrans te gebruiken.

“Aftellen met kaarsen op weg naar Kerst is eeuwenoud”

De vier zondagen waar de adventskaarsen naar verwijzen, hebben ook allemaal een naam: Levavi (“opgeheven”), Populus Sion (“Volk van Sion”), Gaudete (“verheugt u”) en Rorate (“laat dauw vallen”). Die Latijnse termen verwijzen naar de gregoriaanse gezangen die bij de viering van elke zondag horen. De priester draagt op de zondagen van de advent de liturgische kleur paars, die symbool staat voor inkeer en bezinning. Omdat op de zondag Gaudete wordt gezegd dat het wit van Kerstmis door het paars van de Advent gloort, mag een priester die dag ook roze dragen – al voelen niet alle priesters zich prettig in die kleur...

Klein geluk

Tekst en beeld: Patricia Willems

Een tijdje terug las ik ergens dat steeds meer mensen niet meer naar het journaal kijken omdat ze er moede-loos van worden en/of geen vertrouwen meer hebben in de maatschappij. Ikzelf kijk nog wel, gewoon om op de hoogte te blijven van wat er speelt. Maar ik begrijp degenen die niet meer kijken eigenlijk wel. Na de laatste oorlog in ons land zeiden we: “Dat nooit meer!” Maar als het ooit lukt om een oorlog te beëindigen, begint er ergens anders weer een nieuwe. Datzelfde geldt voor moord, misbruik, dictatuur, terrorisme en mensenhandel. “Afschuwelijk, hoe kon dit nou, dit mag nooit meer gebeuren!”

Procentengepriegel

Maar het gebeurt al sinds de tijd van Kaïn en Abel en het zal blijven gebeuren tot Jezus terugkomt. Intussen gaat wereldwijd ook onze leefomgeving naar de knoppen. Het grootste deel van die narigheid komt door menselijk handelen. Politici zijn vaak meer met elkaar bezig dan met de problemen die ze op moeten lossen. Zelfs als ze serieus hun best doen, bereiken ze weinig omdat ze klem zitten tussen zwaarbevochten deals, procentengepriegel en strategische belangen. Als ze nou eens op een leeg blaadje opnieuw zouden

beginnen en effectieve, gestroomlijnde plannen zouden uitwerken? Soms begrijp ik wel dat God zijn geduld met mensen wel eens verloor. Denk maar aan Noach, aan Mozes, aan de profeten en aan de duidelijke taal van Jezus. Wat een zootje. Nee, van het journaal word je zelden blij.

Maar dit najaar kwam een vriendin op het idee om mee te doen aan een christelijke schoenendoosactie. Je vult een versierde doos met schoolspullen, speelgoed en praktische spulletjes. Die gaat via een hulporganisatie, aangevuld met een kinderbijbeltje in de eigen taal, naar kinderen die het moeilijk hebben, in arme landen en vluchtelingenkampen. Voor zo'n kind is die doos een geweldig cadeau.

“Als je in de winkel loopt, doe het dan biddend”, was het advies dat we meekregen. En inderdaad, terwijl ik op jacht was naar schriften, haarelastiekjes, speelgoed en een tandenborstel, werd ik helemaal warm vanbinnen. Ik kan de wereldproblemen niet oplossen, maar ik kan wel een kind in nood helpen en zelfs een stukje toekomst – schoolspullen – geven. Ik begon spontaan te bidden voor het meisje dat later mijn doos zou krijgen: “Heer, waar kan ik haar blij mee maken?” Geen idee waar mijn doos terecht komt,

dat houden ze niet bij. Maar deze ervaring gaf mij meer blijdschap dan het nieuws van heel 2024 bij elkaar.

Dus toch: God ziet met liefde neer op mensen van goede wil, zelfs als de wereld rondom hen een zootje is. En geluk zit soms in een schoenendoos.

Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

Adventsspel

“Voor de Kerk begint het jaar eind november,” vertelt papa.

Hij zit met Frank en Francy aan tafel.

Papa heeft pijlen op een stuk papier getekend, pijlen van het ene moeilijke woord naar het andere. ‘Christus koning’, ‘Advent’, ‘kersttijd’, ‘tijd door het jaar’.

Ze hebben het over de kalender van de Kerk.

“Dus Christus is Jezus en die is koning, en na dat feest begint de Advent?” zegt Francy bedachtzaam.

“En die ‘vent’ is dan óók Jezus,” grijnst Frank.

“Zeg, zeg,” moppert papa, “Natuurlijk gaat het ook in de Advent om Jezus.

Maar dat woord betekent gewoon: ‘hij komt’.”

Papa schrijft nog wat verder en tekent nog wat pijlen.

‘Veertigdagentijd’, ‘paastijd’ en nog een keer ‘tijd door het jaar’.

“Dat is de gewone tijd,” begrijpt Francy. De cirkel is rond.

“En nu is het dus Advent,” gaat papa verder, “en de adventstijd duurt drie, vier weken.

Dat hangt van de kalender af.”

Hij pakt een nieuw blaadje en tekent vier rondjes.

Dat zijn de zondagen van de Advent. Een vijfde rondje is Kerstmis.

Daartussen tekent hij grote stippen. Dat zijn de weekdays.

Frank moet erom lachen. “Zo is het net een spelletje!” roept hij.

“Dan gaan de pionnetjes stap-stap-stap naar Kerstmis toe!”

Francy rent naar mama toe. “Mama! Mama! Wil jij dit adventsspelletje voor ons tekenen op de computer?”

“Dit wát?” reageert mama.

Maar als ze de krabbels van papa ziet, lacht ze van oor tot oor.

“Dat is nog niet zo’n gek idee,” zegt ze.

De volgende dag doen ze samen een heel nieuw spelletje.

Het Frank-en-Francy-Adventsspel.

Wil jij het Frank-en-Francy-Adventsspel ook spelen? Het ligt in de kerken van onze parochie!